

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy senátu JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Milady Tomkové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Mostě**, a dalších účastníků sporu vedené u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 11 EC 195/2009, o zaplacení částky 3889,50 Kč s příslušenstvím: žalobkyně: **Vodafone Czech republic, a. s.**, se sídlem v Praze 10, Vinohradská 3217/167, zastoupené JUDr. Romanem Majerem, advokátem se sídlem v Plzni, Úslavská 33, a žalované **I. T.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci žaloby o 3899,50 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 11 EC 195/2009, **je soud.**
- II. Usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 18. 1. 2010, čj. 11 EC 195/2009 - 28, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Český telekomunikační úřad podal dne 22. 2. 2011 návrh, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále již „zvláštní senát“), rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Okresním soudem v Mostě v právní věci vedené u uvedeného soudu pod sp. zn. 11 EC 195/2009.

Zvláštní senát z obsahu předloženého soudního spisu zjistil následující skutečnosti:

Podle žalobního tvrzení žalobkyně uzavřela s žalovanou smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb Vodafone a současně kupní smlouvu, jejímž předmětem byl prodej telefonního přístroje označeného typu, a to za zvýhodněnou kupní cenu „s podmínkou, že žalovaný je povinen aktivovat předmětnou SIM kartu a od té chvíle řádně užívat zvolený tarif vybraný při objednání (plnit všechny své povinnosti podle Účastnické smlouvy a Všeobecných podmínek) a to alespoň 6 měsíců“. Žalovaná si předmětné platební povinnosti neplnila, neboť za žalobkyní (v žalobě specifikované a fakturami vyúčtované) služby nezaplatila, čímž porušila povinnost ve smyslu shora cit. smlouvy. V důsledku této skutečnosti proto žalobkyně byla oprávněna doúčtovat žalované předmětný doplatek kupní ceny, který je nyní představován uplatněným žalobním nárokem.

Okresní soud v Mostě usnesením ze dne 18. 1. 2010, čj. 11 EC 195/2009 - 28, předmětné řízení zastavil (výrok I.) a navazujícím výrokem (II.) rozhodl, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění svého usnesení, s odkazem na § 95 bod 1 písm. c) a bod 8 písm. d) v té době již zrušeného zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů [který byl – ke dni 1. 5. 2005 – zrušen zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích)], uvedl, že „*Zákon takto svěřil rozhodování ve věci dlužných poplatků a hovorného ze smlouvy o poskytování služeb veřejné radiotelefonní sítě správnímu orgánu, kterým je Český telekomunikační úřad.*“

Okresní soud v uvedené věci rozhodl přesto, že zvláštní senát již ve svém usnesení ze dne 3. 7. 2003, sp. zn. Konf 19/2003 [publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 47/2004 Sb., nebo též v Automatizovaném systému právních informací (ASPI)], judikoval, že zakoupil-li uživatel telekomunikační služby od operátora mobilní sítě současně s uzavřením smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb také mobilní telefon za zvýhodněnou cenu a v důsledku porušení podmínek smlouvy mu vznikl závazek zaplatit operátorovi doplatek ceny mobilního telefonu, není spor o takové plnění sporem ze smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb [§ 95 bod 8. písm. d) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích)], o kterém by měl rozhodovat Český telekomunikační úřad, ale sporem z kupní smlouvy; rozhodování o těchto sporech je v pravomoci soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

V posuzované věci jde o obdobný případ, jaký byl řešen shora cit. judikátem; proto právní závěr okresního soudu, který se odchyluje od takto judikovaného právního názoru zvláštního senátu, nemůže obstát.

Zvláštní senát proto zcela odkazuje na svou (shora cit.) konstantní judikaturu [k tomu srov. též Přehled rozhodnutí zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb. (v období 1. 1. 2003 – 31. 12. 2009), Zvláštní číslo Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, 2010, str. 33 a násl.] a za této procesní situace v souladu s § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. přistoupil ke zrušení cit. usnesení okresního soudu, aby tak odstranil překážku věci rozhodnuté. Pro úplnost zvláštní senát dodává, že zrušení usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2010, čj. 14 Co 129/2010 - 36, vydaného v odvolacím řízení proti uvedenému rozhodnutí okresního soudu, nebylo třeba, neboť tímto rozhodnutím krajského soudu bylo odvolání žalobkyně proti prvoinstančnímu rozhodnutí pro opožděnost ve smyslu § 218a o. s. ř. odmítnuto (odvolací soud se tedy k pravomoci soudu v této věci vůbec nevyjadřoval).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 4 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. října 2011

JUDr. Pavel Vrcha
předseda senátu